

ת"פ 14731/09/14 - מדינת ישראל נגד קובי כספי

בית משפט השלום בראשון לציון

11 יולי 2016

ת"פ 14731-09-14 מדינת ישראל נ'
כספי(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
קובי כספי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דיאנה דובז'יק

הנאשם וב"כ עו"ד גויגולד

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע.

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה הנורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן- "חוק העונשין"), בעבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין ובעבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי הסכמת הצדדים בהסדר הטיעון הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. המאשמה הצהירה כי עמדתה היא למאסר בפועל. אלה עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם: במועד הרלבנטי לכתב האישום היה המתלון מנהל חינוך "ההאנגר" ברובח סחרוב 24 בראשון לציון (להלן- "המקום"). ביום 31.8.14, בשעה 14:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למקום, על ידי שער היציאה, בכלי רכב שמספרו 81-287-65 (להלן- "המכונית") כשלפניו כלי רכב נוספים ממתינים, יצא ממכוניתו ופנה אל אחת בשם רחלי, אשר המתינה עם מכוניתה ליציאה מן החניון ולא הצליחה לצאת. באותן נסיבות, צעק הנאשם לעברה של רחלי: "על מי את אומרת לא לצפות". בהמשך לכך, הכניס הנאשם את כרטיס החניה שלו אל המכשיר קורא הכרטיסים, איפשר את עליית המחסום והחל מסמן לכלי רכב לצאת מן המקום. כאשר פנה המתלון אל הנאשם בעקבות המתואר ואמר לו: "למה הרמת את המחסום", דיךף אותו הנאשם באומרו לו: "לך תדוין אתה יושב שמה ולא עושה שום דבר". בתגובה לכך, השיב לו המתלון: "לך תדוין אתה". מיד ובסמוך, חטב הנאשם בפניו של המתלון באמצעות אגרופיו, וכן הפיל משקפי המתלון ארצה. בהמשך למתואר, בעוד המתלון מנסה להדוף את הנאשם, דחף אותו הנאשם לעבר קיר שבמקום, וכן המשיך והכה במתלון באמצעות אגרופיו בחלק גופו העליון ובראשו והדפו אל עבר ארזי פלטיק המצויים במקום, באופן שהמתלון מעד ונפל. עת הגיעו עוברי אורח וניסו למנוע מהנאשם להכות את המתלון, המשיך הנאשם והכה בו בחלק גופו העליון ואף נטל ידיו לאות הארגונים ודק לעברו של המתלון. הנאשם לא הפסיק להכות בנופו של המתלון, עד אשר הגיעו עוברי אורח נוספים והרחיקוהו מהמתלון. בהמשך להתואר, פנה אחד בשם שלמה אל הנאשם ואמר לו: "תפיד, מה אתה להרביץ לאדם מבוגר", והנאשם השיב לו: "מה גם אתה רוצה מכות". לאחר המתואר, פנה הנאשם אל המחסום, שבר את מוט המחסום באמצעות ידיו ועזב את המקום במכוניתו. כתוצאה מהמתואר, נגרמו למתלון חבלות של ממש בדמות נפיחות ורגישות במרפק שמאל ובצלעות בחזה מצד שמאל, נפיחות באזור הקרפקט, סימן אדום באמתו וכן סימן אדום במרכז צוואו ודימום מאפו. כמו כן, נשברו משקפי המתלון, שערסם ₪2,200, וכן הרס דרוע מחסום היציאה בשווי ₪1,419.

תסקיר שירות המבחן. שירות המבחן ערך בדיעבד של הנאשם שלוש תסקירים, כאשר במהלך הזמן עקב שירות המבחן אחר השתלבותו של הנאשם בהלך טיפולי. מתוך תסקיר עולה כי הנאשם בן 47, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים ביולי 17, 14-4 שנים. הנאשם מתגורר עם משפחתו בדירת עומיד בראשון לציון ובשל מצבו הנפשי מקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי ועובד באופן חלקי במסגרות תעסוקה מוגנת של "המשקם" בתחום נינון בבסיס צבאי במרכז הארץ. אנושם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. התסקיר מפרט אודות נסיבות חייו של הנאשם ומפאת צנעת הפרט יצוין אך כי הנאשם אובחן בסובל מדיכאון קליני לאחר שחרורו ממצבא ובנין מצבו בו אנושם מספר פעמים. בהתייחס לביצוע העבירות חזר הנאשם תקופה משברית שחווה אשר במהלכה הפסיק לסייל תרופות פסיכיאטריות והחל לשנות אכלוהול. כמו כן תיאר קושי ללוסות את דחפיו, עצבנות יתר ואובדן שליטה במהלך ביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מבעיות נפשיות הנורמות לקשי תפקודו במשורים שונים לאורך השנים, וכו מקשה בשלילה בנטיסם, מכי באופן אימפולסיבי ותוקפני ומצמצם אינטוקס אהיונים. כמו כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות למעשיו ומבטח חרטת על הפגיעה שגרם למתלון, וכו בולטת מסירותו ודאגתו לילדיו. שירות המבחן המליץ על שלילת הנאשם במסגרת טיפולית ומעקב אחר הטיפול התרופותי במטרה לבחון אפשרות של הפחתת הסיכון להישנות עבירות אלימות מצדו. מדיווח שקיבל שירות המבחן עלה כי הנאשם משתף פעולה במסגרת הטיפול הפרטני בו השתלב לפני מספר חודשים, וכו חלה הטבה ביכולותיו להתבונן בקשיים. שירות המבחן ממליץ, אפוא, להתחשב במצבו המורכב של הנאשם ולתת עדיפות לשיקולי שיקום. על כן המליץ להסיל על הנאשם מסגרת על תנאי, צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 200 שעות על פי תוכנית שתגוש עוברו, ופיצוי למתלון.

בא כוח המאשימה טען כי מתחת העונש ההולם הוא צו 6 חודשי מאסר שיכול יורוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בטיעונו ציין כי נסיבות ביצוע העבירות והצביע על חומרתן. בא כוח המאשימה טען כי אין לקבל את המלצות שירות המבחן בשל חומרת מעשיו ועבריו הפלילי הכולל הרשעות בבין עבירות של אלימות, ועתר לסיכך להשיט על הנאשם עונש בבדרי המתחת לצד מאסר על תנאי וקנס בא כוח הנאשם טען כי מתחת העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר כחורו בעבודות שירות, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לטענתו מעשי הנאשם אינם נמצאים ברף חומרה גבוה לפי שעודבר באירוע שלא קדם לו תכנון ואשר אירע על רקע ניוח רביו לבין המתלון. כמו כן ביקש להתחשב במצבו המשפחתי של הנאשם אשר כיום אינו אב גם לתינוקת ככת משימה חודשית וכו הוא המפרנס היחיד של משפחתו. כמו כן ביקש להתחשב בכך שהנאשם לא ביצע מעשים דומים והסכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו לשקם את חייו.

הנאשם מסר כי עובד כננן בבסיס צבאי, כי משתכר שכר של ₪2,000-1,700 בנוסף על קצבה מאת המוסד לביטוח לאומי, וכו זהו מקור פרנסת משפחתו לפי שאשתו אינה עובדת. הנאשם הביע חרטת על כי גרם לאדם סבל ומסר כי הוא חוש כאב ובושת פנים.

דיון והכרעה. כפי המפורט לעיל, התביעה עותרת להשיט על הנאשם עונש של מאסר בפועל "ממש" דהיינו מאחורי סורג ובריה בתוך מתחם עונש שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים. הנימוק היחיד, כך עולה מתוך העובדות הרלבנטיות לעונש, הוא חומרת העבירה. לטעמה של התביעה, העבירה של תקיפה הנורמת חבלה של ממש, במקרה זה, תוך התעלמות נמעת מוחלטת מנסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מהאמור והמומלץ על ידי שירות המבחן, אחת דינה - מאסר בפועל. ואני שואל האמתנס?

התביעה המסתייגת, מנישה מאות אם לא אלפי כתבי אישום בשנה בעבירות בהן הודה הנאשם. האם העולה מתוך מאות רבות של דיונים שהעונש המושת על הנאשמים, בנסיבות של המלצת שירות המבחן להימנע מכך, ולרונכ תסקירים חיוניים של שירות המבחן, הוא הוית דינם למאסר בפועל? אשוי לשאלה תסורית זו בקצרה כלשון העם "ממש לא". מתחת העונש ההולם על פי ריבוי ההליכים הנדונים בבית משפט השלום בעבירות אלה בכתבי האישום הרבים המושת על ידי התביעה, תחילת במאסר על תנאי. אכן, במקרים החמורים, באין נסיבות העומדות לצדו של הנאשם כננן תסקירים חיוניים של שירות המבחן, ולנוכח עבריותיו של הנאשם בעבירות אלימות ומסוכנותו לציובר ינור על הנאשם עונש של מאסר בפועל ממש. שי ובמתחת העונש ינור על הנאשם עונש של מאסר שירותא בעבודות שירות. רבות נכתב אודות מלאת הוית הדין. רבות נאמר כי הוית דינו של אדם בהלך פלילי אינו מעשה שפיוט סכני, סרגילי הפועל על פי נוסחה עיוורת כאילו היה זה הרגיל חשבונאי. בבוא בית המשפט למוזר דינו של אדם, שיקול לצד המעשה שביצע, גם אם מדובר בתקיפה הנורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

נסיבותיו האישיות של הנאשם שלפני מורכבות ביותר. שירות המבחן, כדרכו המבורכת נחת את כל העובדות, הנתונים והנסיבות הרלבנטיים לעניין. ראי לעיין לעומקם של דברים המפורטים בתסקירים. מדובר באדם שבעת הרלבנטית לכתב האישום, לפני כשנתיים ימים, סבל מבעיות נפשיות ולא נטל טיפול מתאים לכך. הנאשם איבד שליטה בנסיבות האירוע על רקע מצבו הנפשי המורכב. מאז הופנה לשירות המבחן, עבר הנאשם תהליך שיקומי חיובי ביותר. לפי התרשמות שירות המבחן כיום מצבו שונה לחלוטין מזה שהיה אז.

בחנתי לעומק האמור והמומלץ בתסקירי שירות המבחן, ואני מקבל המלצת שירות המבחן. עיינתי בביליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ואני קובע כי עברו הפלילי אינו מכביד. יחירה מזו, אני סבור, בניוד לדעת התביעה, כי עברו הפלילי של הנאשם אינו רלבנטי. הרשעות האחרונה של הנאשם בעבירה שאינה מן המפורות עלי ספר החוקים, לשון המעטה, התנהגות פרועה במקום ציבורי הינה מלפני למעלה משש שנים, מיום 27.10.09 והעבירה בוצע מלפני ששר שנים! עוד עולה כי מלפני כארבע עשרה שנים הורשע הנאשם בעבירות אלימות כפי בת זוגו, בעבירות שמועד ביצוען הוא מלפני למעלה משש עשרה שנים. העבירה השלישית שביצע הנאשם הינה מבית משפט לתעבורה בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגת רכב ללא רישיון, עת הרשעותו הייתה מלפני עשרים ושמונה שנים וביצוע העבירות כי עברו הפלילי רלבנטי. גם כאן אמר כלשון העם "ממש לא".

בסיום הדיון, אמר הנאשם דבריו לבית המשפט. מצאתי להביאם במלואם, אלה הדברים: "קודם כל אני רוצה להביע חרטת עמוקה ולא בשביל להשפיע על בית המשפט. גרמתי לאדם סבל. גרמתי לאדם סבל. הפסקתי את הטיפול התרופותי ולא הייתי מאוזן מבחינה טיפולית, כל השנים לא גדלתי בבית שהוא בית נחמד וגם לא בשכונה נחמדה, גדלתי בשכונן סלע בראשון. כל הזמן שמרתי על עצמי לא להגיע לרמת פשעים, אלימות ושל תרמה, במקרה זה אני איבדתי את עצמי וזה יותר קוואל לי מהכלל, כי יש לי ילדים שאני מתחן אותם אחרת, אני עדיין רג בשכונה לא קלה ומת אליהו, וזה גרם לי לבושת פנים, ממש, ואני אומר את זה, שהשופט יחליט מה שהוא רוצה, הכאב הפנימי שלי על הפגיעה של האדם, במקרה זה, לא דקח אותי בעבר לאחר לאחור לא הייתי חושב. מהמקרה האחרון שקרה לי זה מלווה אותי יום יום וקוואל י. לקחתי את עצמי לטיפול, למדתי שיש דרך אחרת בחיים. שאפשר לצאת מסיטואציות שנתקלתי בהם ביום יום, אנשים שזועמים ומגיבים באלימות והמחשבה שלי כלפיהם פעם, בדרך אלימה והרגשה בדרך אלימה והיום זה שונה, אחרת. הלוואי והיית לי את הפסיכולוגית שיש לי והטיפול שאני עובר אז, 30 שנה אחורה והיום הייתי במקום אחר לגמרי".

אני סבור כי דבריו של הנאשם במקרה שלפני הם הטיעון לעונש הטוב ביותר. ראי לעיין בדברי הנאשם. דבריו יצאו מן הלב, דברים כנים של אדם המכה על חטא. מכה על חטא כי פגע באדם משום שהיה שריו במצב נפשי מורכב. חרטת הנאשם במקרה שלפני כנה ואמיתית. אין להתעלם ממנה, אלא יש לשקול אותה בכובד ראש, ויש בה כדי לחזק אל הצד העתירה לעונש מאסר בפועל כעמדת התביעה.

אשר על כן אלה העונשים שאני משיט על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.

אני נזר על הנאשם עונש של קנס, לנוכח מצבו הכלכלי הקשה.

יחד עם זאת, מצאתי לחייבו בפניו המתלון. הנאשם יפצה המתלון י פ ת.ז. עד תביעה מס' 13 בכתב האישום בסכום של 3,000 ש"ח. הפיצוי ישולם עד ליום 1/8/2016.

ככל שהנאשם או מי מטעמו הקפידו סכום כסף כתרובה לשחרורו בתוק מ"ת 14742-09-14 הרי סכום הפיצוי ישולם מתוך ההפקדה. ככל שתשאר יתרה הרי היא תוחזר לאדם שהפקידו.

הנאשם יהיה בפינקו שירות המבחן במשך שנה.

הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 200 שעות על פי תכנית שתוכן עוברו על ידי שירות המבחן. הסברתי נאשם פשוטה משמעות השל"צ הבין והסכים.

עונק מוזר הדין יועבר לשירות המבחן. זכות עיוור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ה' תמוז תשע"ו, 11/07/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי